

By stærkt og energisk arbejdede for at faa gennemført den smalsporede Bane fra Horsens over Uldum til Tørring, hvilket var forstaaeligt nok, idet Horsens By derved i ikke ringe Udstrækning berøvede Vejle et gammelt Opland. Hvor megen Glæde Horsens By har haft deraf, skal jeg ikke udtale mig om, men et stærkt Vidnesbyrd om, at dette Opland er et gammelt Opland til Vejle By, er det, at selv med Banen fra Horsens til Tørring har Uldum—Langskov — den Egn, man i Horsens særlig regnede med at kunne tage fra Vejle. — holdt sin Handelsforbindelse med Vejle vedlige. Havde man den Gang holdt sig til en Linie over Rask Mølle og holdt sig indenfor eet Oplands Grænser, tror jeg, man havde tjent de Interesser bedre, end man gjorde det ved at bygge Horsens—Tørring-Banen, thi det vilde, tror jeg, have ført til, at man allerede for adskillige Aar siden havde faaet gennemført en Bane fra Vejle over Uldum til Tørring, og den vilde sikkert have betjent Oplandet langt bedre, end den anden Bane havde været i Stand til. Jeg vil imidlertid haabe, at den højtærede Minister vil se med nogen Velvillie herpaa; jeg har for Resten ikke Grund til at tro andet efter de Udtalelser, den højtærede Minister fremsatte overfor den Deputation, der overbragte Andragendet om en saadan Bane. Naar Ministeren ikke har medtaget den paa Lovforslaget, kan jeg kun opfatte dette som beroende paa, at den højtærede Minister ikke har samme Interesse for den som for Baneprojektet fra Horsens over Rask Mølle o. s. v. Jeg beder om, at den høje Rigsdag og det eventuelle Udvalg vil se ikke alene grundigt, men ogsaa velvilligt paa Projektet. Denne Bane skal ikke søge at kapre nyt Rov, om man vil, men den skal imødekomme et Ønske fra de forskellige Kommuner. Nu gaar man til at borttage en Forbindelse, som de for saa vidt har været glade ved i en Aarrække, og vil danne en hel anden Forbindelseslinie, som kommer til i høj Grad at skade det Stykke Bane, som i sin Tid blev lagt gennem en Del af Vejle Amt og fik forholdsvis stort Tilskud af Amtet, fordi man ikke vilde være smaalig, men vilde hjælpe ogsaa den vestlige Del af Oplandet til en Bane, selv om det gik ud over Vejle Bys Opland. Naar man nu vil forrykke de bestaaende Forhold, saaledes som man gør det ved det Forslag, Ministeren har fremsat efter Ønsker fra Horsens, ønsker de, der bor derude, at blive frigjort for Deltagelse i det Aktieselskab, som er

dannet for Horsens—Tørring-Banen, og faa Lov til at bygge en selvstændig Bane under samme Vilkaar, som Ministeren foreslaar for den nye Bane. De har tilvejebragt de nødvendige Bidrag fra Kommunerne, Vejle By og Vejle Amt, saaledes at Planen er fuldt saa vel underbygget med klingende Mønt som det af Ministeren fremsatte Forslag.

Naar man undersøger Forholdene, vil man se, at de paagældende ikke har forsømt at komme i god Tid med deres Ønsker og fremsætte dem paa en sund og naturlig Basis, og at de er villige til at give de nødvendige Tilskud. Det er saaledes ikke af Mangel paa Tid, at den højtærede Minister ikke har fremmet denne Sag. Det maa være, fordi han har mindre god Villie dertil. Hvis Udvalget kræver de Oplysninger, som ligger i Ministeriet, tror jeg ogsaa, man vil finde Planen godt underbygget, og man vil forstaa, at de vedkommende har følt sig i nogen Grad tilsidesatte, fordi der ikke har kunnet opnaas i hvert Fald den Forhandling, som man havde ønsket, og som Ministeren virkelig havde givet Løfte om. Jeg haaber, at Udvalget vil søge at faa oplyst Sagen helt igennem. Alle de Oplysninger, jeg her har fremdraget, findes i Ministeriet og vil sikkert ogsaa komme frem, og jeg er da ikke i Tvivl om, at man vil finde, at der kun vises Retfærdighed ved at sige: I, som for mange Aar siden ofrede klækkeligt for at faa bygget den nye Bane, maa være berettigede til at gaa ud fra, at Nyten af denne Bane ikke forringes. Det er dog indlysende, at hvis man ikke havde fremstillet Sagen saa indtrængende, som man gjorde den Gang, vilde Vejle Amt ikke have givet 90,000 Kr. til dette Anlæg, som direkte kun berørte 2 Sogne i Amtet. Det var under strenge Kaar, Banen blev bygget, idet der ikke gaves Statstilskud dertil, men kun Dækning af Halvdelen af Udgifterne ved Ekspropriationen. Derfor er det ogsaa rimeligt, at de paagældende, naar man nu vil forringe Vilkaarene, ikke vil være med dertil, men vil søge at faa Sagen ordnet paa en god og naturlig Maade. Jeg tvivler ikke paa, at naar Udvalget ser Oplysningerne, og de bliver det høje Ting bekendt, vil dette tage velvilligt paa Sagen og imødekomme Kravet om at lade Linien gaa over Rask Mølle—Klovborg og Nørre-Snede og faa Forbindelse med den nye midtjydske Længdebane. Jeg kan ikke tænke mig, at Lovgivningsmagten og derunder det høje Folketing vil være med til at lade Banestykket